

FUKURI

JUDOKOOL

VÖÖPROGRAMM
KOLLANE VÖÖ

5-KYU

Kollase vöö programm

1. UKEMI WAZA Kukkumistehnika
2. OSAEKOMI WAZA Kinnihoidmistehnika
3. NAGE WAZA Heitetehnika
4. TERMINOLOOGIA Sõnad
5. JUDO PRINTSIIBID Judo põhireglid
6. VÖÖDE SÜSTEEM Vöödejärgud
7. JUDO AJALUGU / KANO

1. UKEMI-WAZA

- MAE-UKEMI Ette kukkumine
- YOKO-UKEMI Küljele kukkumine
- USHIRO-UKEMI Taha kukkumine
- MAE-MAWARI-UKEMI Ette üle käe veeremine

MAE-UKEMI

MAE-MAWARI-UKEMI

YOKO-UKEMI

USHIRO-UKEMI

2. OSAEKOMI-WAZA

- KESA-GATAME Kinnihoidmine maas
- YOKO-SHIHO-GATAME Kinnihoidmine küljelt
- KAMI-SHIHO-GATAME Kinnihoidmine pea poolt
- TATE-SHIHO-GATAME Kinnihoidmine pealt

KESA-GATAME

YOKO-SHIHO-GATAME

KAMI-SHIHO-GATAME

TATE-SHIHO-GATAME

3. NAGE-WAZA

- UKI-GOSHI Hõljuv puus
- O-GOSHI Suur puusaheide
- SEOI-OTOSHI Õlaheide
- DE-ASHI-BARAI Jalapühkimise heide
- HIZA-GURUMA Põlveratas
- SASAE-TSURIKOMI-ASHI
- O-SOTO-GARI Suur jalasirp väljast
- O-UCHI-GARI Suur jalasirp seest
- O-SOTO-OTOSHI Suur väljast kukutamine

UKI-GOSHI

O-GOSHI

SEOI-OTOSHI

DE-ASHI-BARAI

HIZA-GURUMA

SASAE-TSURIKOMI-ASHI

O-SOTO-GARI

O-SOTO-OTOSHI

O-UCHI-GARI

4. TERMINOLOOGIA

1. ÜLDTERMINOLOOGIA

JUDO	sportlik kahevõitlusala, mis on pärit Jaapanist
SUMO	Jaapani rahvuslik spordiala
JIU-JITSU	Jaapani iidne enesekaitse kunst
JUDOKA	judo harrastaja
SENSEI	õpetaja, treener
SEMPAI	vanem õpilane
JUDOGI	judo riietus
KIMONO	jakk
ZUBON	püksid
OBI	vöö
ZORI	sandaalid
DOJO	treeningisaal

2. TREENING TERMINOLOOGIA

HAJIME	alustage
MATE	lõpetage
OSAEKOMI	kinnihoidmine loeb
OWARI	rivistus
TAISO	soojendus
TORI	ründaja
UKE	kaitsja
MIGI	parem
HIDARI	vasak
USHIRO	taha
MAE-MAWARI	judorull
UKEMI	kukkumine
WAZA	tehnika

3. TEHNIKATE NIMETUSTES KASUTATAVAD SÕNAD

GARI	sirp	ASHIKUBI	hüppeliiges
SOTO	väljast	KIBISU	kand
KO	väike	MUNE	rind
O	suur	ATAMA	pea
HARAI	pühkimine	KUBI	kael
TAI	kere	AGO	lõug
ASHI	jalg	TE YUBI	sõrmed
KOSHI (goshi)	puus	ASHI YUBI	varbad
HIZA	põlv		
MOMO	reis		

4. JAAPANI NUMBRID

ICHI	üks
NI	kaks
SAN	kolm
SHI	neli
GO	viis

5. JUDO PRINTSIIBID

JUDOS kasutatavate tehnikate ESIMENE PRINTSIIP seisneb selles, et tuleb kasutada vastase jõudu ja inertsia ära enda huvides, Kehtib põhimõte:

“KUI SIND TÕMMATAKSE, SIIS TÕUKA. KUI SIND TÕUGATAKSE, SIIS TÕMBA”.

Selleks, et seda põhimõtet praktikas rakendada, peab olema väga palju ja järjekindlalt harjutama. Teatud edu võib saavutada ka toore jõu abil, kuid see pole judo. Jigoro Kano on öelnud:

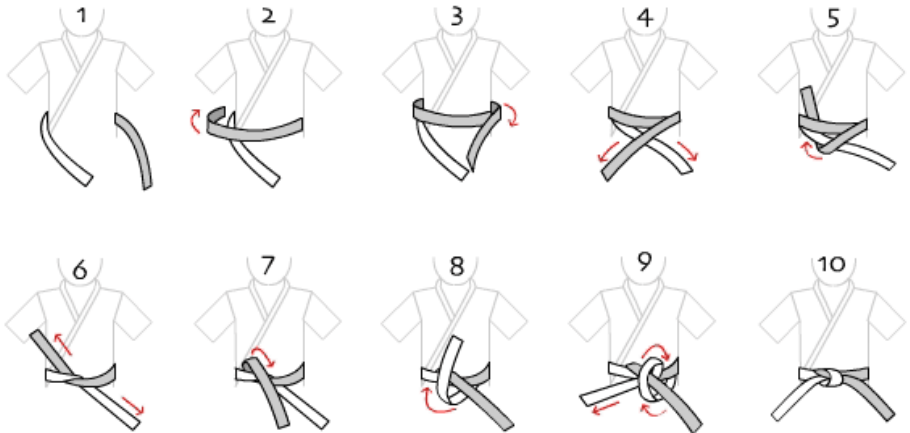
“Jõud pole halb, halb on see, kui jõudu raisatakse”.

Teiseks judole omaseks põhimõtteks on vastastikuse hea läbisaamise ehk üldise heaolu tagamine. Judo tehnikate õppimine üksinda on mõeldamatu. Partneriga harjutades peab kehtima vastastikuse abistamise printsiip. Harjutades peab kasu olema mõlemapoolne.

JUDO TEINE PRINTSIIP ON:

“MAKSIMAALNE RESULTAAT - ÜLDINE HEAOLU”

6. VÖÖ SIDUMINE

7. VÖÖDE SÜSTEEM

ÕPILASASTMED

6. KYU Valge vöö
5. KYU Kollane vöö
4. KYU Oranž vöö
3. KYU Roheline vöö
2. KYU Sinine vöö
1. KYU Pruun vöö

MEISTRIASTMED

- 1 - 4 DAN Must vöö
- 5 - 8 DAN Puna-valge vöö
- 9 - 10 DAN Punane vöö
- 11 DAN On jäetud vabaks
- 12 DAN Lai valge vöö ja on omistatud ainult JIGORO KANO'le

8. JUDO LÜHIKE AJALUGU

Judo on pärit Jaapanist ja see on alguse saanud JU JUTSU võitluskunstist. Jaapani võitluskunstid on peaaegu tuhat aastat vanad. Ju Jutsu sai alguse 16. sajandil Jaapani lähivõitluse tehnika ja taktika, mis arenes välja erinevatest maadlus kunstidest ning hiljem andis alguse AIKIDO´le ja JUDO´le. Maailmas arvatakse olevat üle 1000 erineva ju jutsu võitlusstiili.

Judo looja JIGORO KANO sündis

28. oktoobril 1860 Mikage väikelinnas Hyogo Prefektuuris. Noorena oli J.

Kano kidura kehaehitusega füüsiliselt nõrk nooruk. (Ka täiskasvanuna ei ületanud ta kehakaal

48 kg). J. Kano oli veendunud, et toore jõu vastu saab meisterlikusega ning ta otsustas hakata tegelema võitluskunstidega. Ta õppis JU JUTSUT

erinevate meistrite käe all. Kano esimene õpetaja oli sensei TEINOSUKE YAGI. Igal ju jutsu stiilil olid omad traditsioonid ja saladused, mis olid korjunud sajanditega ning neid säilitati kiivalt võõraste eest. Põhiliseks oskuseks nende võtete puhul oli osata kahjustada vastase eluliselt tähtsaid organeid ja närvikeskusi. Tol ajal lõppesid paljud võistlused tihti tõsiste traumadega ning ka surmajuhtumid polnud haruldased. 18-aastaselt alustas ta treeninguid sensei HACHINOSUKE FUKUDA koolis (ju-jutsu stiil TENSJIN SHINYO RYU). Jigoro Kano osutus andekaks õpilaseks ja ta omandas mitme ju-jutsu stiili baastehnikad. Tihti lõppesid võitlused raskete traumadega ning see viis Jigoro Kano mõttele panna alus uuele koolkonnale, mis oleks vähem ohtlik. Ta asus välja töötama sellist enesekaitse süsteemi, mis omaks sportlikku iseloomu ja sisaldaks kõige efektiivsemaid võtteid erinevatest võitlus stiilidest.

Väga suurt abi Jigoro Kanole osutas saksa arst Erwin Baltz, kes J. Kano palvel määras kindlaks erinevate võtete ohtlikkuse inimorganismile. Uude süsteemi korjusid ainult need enesekaitse võtted, mis osutusid kõige efektiivsemateks ning olid inimorganismile vähem ohtlikud. Jigoro Kano nimetas oma süsteemi JUDO´ks. Judot võib tõlkida kui “pehme tee”.

Kano ehitas oma süsteemi üles 3 põhitehnikal: NAGE-WAZA (heitetehnika), KATAME- WAZA (maas tehnikad) ATEMI-WASA(julgestus, enesekaitse).

Uus süsteem ei saavutanud kohe populaarsust. Neli aastat kestis võitlus ju-jutsu ja teiste vanade koolide kasvandikega. 1886. aasta oli läbimurde aasta. Vaidlus otsustati avaliku võistlusega.

Tatamile tulid 15 Jigoro Kano kasvandikku ja nende vastu astus sama palju teiste koolide kasvandikke. 13 judokat sundisid oma vastased alistuma ja 2 kohtumist lõppesid viigiliselt. See oli judo täielik triumf. Peab aga märkima, et J. Kano natuke kavaldas neil võistlustel. Nimelt võisteldi Jigoro Kano ehk judo reeglite järgi, mis andis suure eelise tema õpilastele.

Jaapani haridusministeerium tunnustas judot kui üldist noorte füüsilise ettevalmistuse süsteemi. Üle kogu Jaapani avati Kodokani kooli filiaale, mis veelgi kindlustas uut spordiala.

1889. aastal reisib Jigoro Kano Euroopasse ja Ameerikasse, et tutvustada ja propageerida uut ala. Euroopas võeti judo vastu küllaltki jahedalt. Siin olid sel ajal moes teatraliseeritud tsirkuseetendused klassikalises ja vabamaadluses. Tänu laialdasele reklaamile oli Euroopas populaarne ka ju-jutsu. Tänu Jigoro Kano ja ta õpilaste visadusele avati nii Euroopas kui ka Ameerikas Kodokani kooli filiaale. Jigoro Kano tegi Euroopasse üldse 8 reisi. Ta suri 4. mail 1938 merel, tagasiteel Euroopast Jaapanisse 78-aasta vanuselt. Selleks ajaks oli ta nimi juba väga tuntud spordimaailmas. Ta oli Jaapani Olümpiakomitee president, esimene Aasia esindaja Rahvusvahelises Olümpiakomitees (ROK-is). Jigoro Kano oli ka Jaapani Kergejõustikuliidu president.

Jigoro Kano teed jätkas ta poeg RISEI KANO, kellest sai kaasaegse sportliku judo üks koloriitsemaid kujusid. Tema tegevuse raskuspunkt oli pärast Teist maailmasõda, kui Euroopat ja Ameerikat haaras kinofilmide ja raamatute laine, kus peategelased kergesti said jagu oma arvukatest vaenlastest idamaa võitluskunstide abil. Saates oma spetsialiste piiri taha jälgiti Kodokanis väga tähelepanelikult, et säiliks selle kooli head traditsioonid.

1948. aastal loodi Pariisis Euroopa Judoliit.

1951. aastal alustas oma tegevust Rahvusvaheline Judo Föderatsioon, mida asus juhtima Risei Kano. 1956. aastal toimus Tokyos esimesed maailmameistrivõistlused judos. Võisteldi ainult ühes

kaalus. Esimeseks maailmameistriks tuli jaapanlane SOJI NATSUI. Ka järgmisel, 1957. aasta MM-il ei saanud keegi talle vastu. 1958. aastal, kolmandatel MM-il sai tuntuks veel üks Jaapani judokas, KODJI SONE. Esialgu olid jaapanlased endi võitmatu nii kindlad, et esimestel võistlustel ei viiud sisse erinevaid kaalukategooriaid. Samal ajal kasvas jõudsalt eurooplaste meisterlikkus.

1959. aastal tunnistati judo ametlikuks olümpiaalaks XVIII olümpiamängudel, mis pidid toimuma Tokyos 1964.

- Pariisi MM-il tabas jaapanlasi külm dušš. Võitjaks tuli hollandlane ANTON GEESING. Seejärel tehti ettepanek võistelda kehakaaludes -68 kg, -80 kg ja +80 kg ning absoluutses kaalus, kus võisid osaleda kõik, sõltumata kaalust.
- 1964. aastal Tokio olümpiamängudel võitsid jaapanlased küll 3 kuldmedalit, kuid kaotasid kõige prestiisikamal, absoluutses, kus võitjaks tuli ANTON GEESING.
- Kaasajal on judos juhtivateks maadeks Aasiast Jaapan, Korea, Hiina. Ameerikast Brasiilia, Kuuba, USA. Euroopast Saksamaa, Prantsusmaa, Suurbritannia, Hispaania (naised), Holland, Venemaa.

Jigoro Kano pidas judot vaatamata sellele, et talle anti sportlik suund, siiski ju-jutsu üheks stiiliks. Kaasajal on judo muutunud puht spordialfuaks, millel ei ole enesekaitsega suurt pistmist. Kaasaja judo ei ole enam võitluskunst, vaid ta on puhtalt võistlusala, spordiala.

Kaasaja judo on tegelikult jagunenud kaheks.

KODOKAN - see on judo võistlusala.

JUDO – HANMI, mis püüab säilitada judot traditsioonilisel kujul, sellisena nagu ta omal ajal loodi. Tavaliselt on teda ju-jutsust väga raske eristada. Erinevuseks ju-jutsust on see, et JUDO

– HANMI's on keelatud valuvõtted silmadesse, suule, ninale, näppudele, samuti kõrvadele ja keelatud on vastase kägistamine kätega. Kägistamine on lubatud ainult kimono abil. Löögi ja heite suhe on JUDO – HANMI's 2:3. JUDO – HANMI's on tehnikad klassikaliste Jaapani relvadega ja katad. Võitluses ei ole tähtis mitte võit, vaid oma oskuste laialdane demonstreerimine. Seda traditsioonilist judot, JUDO – HANMI't loetakse käsitsivõitluses väga efektiivseks ning teda viljeldakse Saksa, Hollandi, Belgia, Prantsuse jt riikide politseiüksustes kõrvuti JU JUTSUga.

Judos on ka veel kolmas suund...

JUDO – DO, mida harrastatakse vähestes riikides. See on paaris katad, mida teostatakse kas suure trummi või metronoomi saatel. Partnerid teavad täpselt liikumisi ning teda on võrreldud ka tantsuga. JUDO – DO's imiteeritakse heidetesse sisseminekut ja väljatulekuid ning heiteid. JUDO

– DO on stressi maandamise üks efektiivsemad moodsed.

J.KANO: 'Judo on efektiivseim tee kehalise ja vaimse jõu arendamiseks, treenides rünnakut ja arendades kaitset, lähenevad täiuslikkusele teie keha ja psüühika; te saavutate selle, et judo vaimne sisu muutub osaks teist endist. Nii võitegi oma isiksusega rikastada oma rahvust ning selle kaudu lisada midagi hinnalist ka kogu inimkonnale.'